

Mówione Słowo #08
Drugie wielkie odejście

Brian Kocourek

23. lutego 2008

Pozostańmy stać i otwórzmy nasze Biblie w I. liście do Tesaloniczan 4, 13., aby czytać z Bożego Pisma Świętego.

1 Tes. 4:13-18: „*A nie chcemy, bracia, abyście byli w niepewności co do tych, którzy zasnęli, abyście się nie smucili, jak drudzy, którzy nie mają nadziei. 14. Albowiem jak wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też wierzymy, że Bóg przez Jezusa przywiedzie z nim tych, którzy zasnęli. 15. A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. 16. Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archaniła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, 17. Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem. 18. Przeto pocieszajcie się nawzajem tymi słowy*”.

Módlmy się. Drogi Ojczy, przychodzimy do Ciebie dzisiaj wieczorem nie tylko jako do naszego miłującego nas Ojca, lecz jako do Wielkiego Boga i pocieszyciela Twoich Dzieci „Boga wszelkiego pocieszenia”. I czytaliśmy z Twego świętego i Wiecznego Słowa dzisiaj wieczór o tej obietnicy, którą ty masz dla Twoich wybranych, a mianowicie, że Ty Sam zstąpiłeś z Okrzykiem, którym jest Poselstwo i jest wiele rzeczy, które Ty czynisz wśród Swoich wybranych, lecz wiemy, że ze wszystkich spraw, które Ty czynisz, Ty przyszedłeś, aby zgromadzić Swoich wybranych do Siebie przy pomocy Poselstwa. Udziel nam szczególnej świadomości tego, co to w rzeczywistości oznacza – być zgromadzeni razem przez Twoje poselstwo, Panie, bo my prosimy o to w kosztownym Imieniu Jezusa Chrystusa, w tym Imieniu, które Ty dałeś nie tylko Twemu Synowi Jezusowi w dziedzictwie, lecz również całej Twojej Rodzinie w Niebiosach, i w tym Imieniu modlimy się, amen.

Otóż, ubiegłej niedzieli mówiliśmy o Trzech Wielkich Odejściach i wymieniłem je następująco:

Numer 1. Odejście kościoła od Słowa, względnie od Wiary.

Innymi słowy, mówimy o wielkim odstępstwie od „**Wiary**”. Nazywam to „wielkim odejściem” nie dlatego, że chodzi o jakąś wielką rzecz, lecz ilość tych, którzy odstępują od wiary, jest wielka i liczna. Innymi Słowy, większość z tych, którzy wchodzą do Wiary, również odstępują od Wiary, i widzimy na podstawie różnych podobieństw, których Jezus nauczał, a również na przykładzie pierwszych dwóch Wyjść, które nam pokazał, wiemy, że Trzecie Wyjście nie odróżnia się w swojej naturze od pierwszych dwój wyjść.

Otóż, w ciągu wielu lat pokazaliśmy, że istnieje tylko Jeden Pan, jak apostoł Paweł oświadcza w liście do Efezjan 4. i kiedy Jezus cytował Dawida mówiąc: „Rzekł Pan memu Panu” – to nie mówił, że istnieją dwaj Panowie, lecz aktualny

Hebrajski przekład, z którego on cytował, pokazuje, że jednym z nich był Elohim, a drugim był Adonai. To jest to samo miejsce Pisma, które Piotr cytował w Dniu Pięćdziesiątym, kiedy zwrócił się słowami do tłumów i cytował Dawida, mówiącego: „Rzekł Pan memu Panu” i pokazał, że to wypełniło się, kiedy Bóg uczynił Jezusa i Panem i Chrystusem. Więc Bóg jest wszystkim we wszystkim, i On uczynił Swego Syna Jezusa głową Kościoła.

Po drugie, następnym „Wielkim Odejściem” będzie Odejście Oblubienicy z tej ziemi. To wydarzenie nazywamy Zachwyceniem. O tym właśnie mówił Paweł w 1. Tesaloniczan 4, z którego czytaliśmy nasz tekst dzisiaj rano, a również z 2. Tes. 2. rozdział, z którego czytaliśmy w ubiegłym tygodniu.

Trzeciego Wielkiego Odejścia dokonuje Sam Bóg, odchodząc z Kościoła i z tego świata, kiedy On zabiera Swoją Oblubienicę w górę do Chwały.

Otóż, dzisiaj wieczorem chciałbym mówić o tym „Drugim wielkim Odejściu”, a mianowicie o odejściu Oblubienicy z ziemi w Zachwyceniu.

Otóż, w poselstwie „Mówione Słowo jest oryginalnym Nasieniem” brat Branham powołuje się na to wielkie odejście w akapicie numer 7.

Dzisiaj wieczorem przypatrzymy się krótko temu nauczaniu o Zachwyceniu Kościoła, bo cały chrześcijański świat, nie będący w tym Poselstwie, znajduje się w błędzie, jeżeli chodzi o zrozumienie tego, co oznacza Zachwycenie, względnie co oznacza porwanie do góry, jak mówi o tym Pismo Święte.

Otóż, w swoim poselstwie „Zachwycenie” William Branham naucza nas, że są trzy wydarzenia, z których składa się Zachwycenie. On przejął te myśli z tego, co apostoł Paweł nauczał w 1. liście do Tesaloniczan 4, 13 – 18, co przeczytaliśmy jako nasz tekst do tego poselstwa.

Otóż, zauważycie tutaj, że apostoł Paweł mówi nam, że będzie wiele nieznaności sprawy jeżeli chodzi o te trzy wydarzenia, lecz my nie jesteśmy wśród tych, którzy nie wiedzą, co to jest Okrzyk, Głos, i Trąba, o których on mówi w 16. wersecie. Przeczytajmy to teraz jeszcze raz:

1. Tes. 4, 13: *„A nie chcemy, bracia, abyście byli w niepewności co do tych, którzy zasnęli, abyście się nie smucili, **jak drudzy, którzy nie mają nadziei.** (Widzimy więc, że ci, którzy nie mają nadziei, nie mają pewności (świadomości) o tych wydarzeniach, które on ma zamiar wymienić, i on nie chce, abyśmy byli tacy jak oni – nieświadomi).*

Dalej, w 14. wersecie – pragnę, abyście zauważyli, że Paweł mówi tutaj wyraźnie, iż to jest Bóg, który wyprowadzi umarłych z grobów, podobnie jak On wyprowadził swego pierwородnego syna, Jezusa. Zważajcie teraz:

14. Albowiem jak wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też wierzymy, że Bóg przez Jezusa przywiedzie z nim tych, którzy zasnęli.

Otóż, jak Jezus powstał z martwych? Istnieje 18 miejsc Pisma, które mówią nam, że Bóg wzbudził Go z martwych. Więc tutaj on mówi nam, że **dokładnie tak, jak Jezus wstał z martwych, tak Bóg wzbudzi tych, którzy zasnęli w Jezusie – tych On, Bóg przywiedzie razem z Nim.** Otóż, pod tym względem główny nurt chrześcijaństwa był w błędzie, ponieważ oni nie rozumieli Bóstwa. Oni wierzą, że kiedy jest powiedziane, że Bóg przywiedzie ich razem z Nim, to oni

wierzą, że Nim jest Jezus – sam Syn. Lecz tak nie jest powiedziane. To miejsce mówi, że Bóg wywiedzie ich spośród umarłych. Bóg Sam jest zmartwychwstaniem i Życiem.

Zastanówmy się teraz przez chwilę nad tą myślą, zanim pójdziemy dalej.

Dawid prorokował o tym w Psalmie 16, 10: *„Bo nie zostawisz duszy mojej w piekle, ani nie dopuścisz, aby Twój Święty oglądał skażenie”*.

Apostoł Piotr powoływał się na to w Dniu Pięćdziesiątym. Dz. Ap. 2, 25-32: *„Dawid bowiem mówi o nim: Miałem Pana zawsze przed oczami moimi, gdyż jest po prawicy mojej, abym się nie zachwiał. 26. Przeto rozweseliło się serce moje i rozradował się język mój, a nadto i ciało moje spoczywać będzie w nadziei, 27. Bo nie zostawisz duszy mojej w otchłani i nie dopuścisz, by święty twój oglądał skażenie. 28. Dałeś mi poznać drogi żywota, napełnisz mnie błogością przez obecność twoją 29. Mężowie bracia, wolno mi otwarcie mówić do was o patriarsze Dawidzie, że umarł i został pogrzebany, a jego grób jest u nas aż po dzień dzisiejszy. 30. Będąc jednak prorokiem i wiedząc, że mu Bóg zareczył przysięgą, iż jego cielesny potomek zasiądzie na tronie jego, 31. Mówił, przewidziewawszy to, o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie pozostanie w otchłani (w piekle) ani ciało jego nie ujrzy skażenia. 32. Tego to Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy świadkami jesteśmy”*;

Widzimy również, że apostoł Paweł mówi o tym ponownie w Dz. Ap. 13, 26-37:

„Mężowie bracia, synowie rodu Abrahamowego, i ci wśród nas, którzy się Boga boją, nam to została posłana wieść o tym zbawieniu. 27. Mieszkańcy Jerozolimy bowiem i ich przełożeni nie poznali go i przez skazanie go wypełnili słowa proroków, czytane w każdy sabat, 28. Choć nie znaleźli nic, czym by zasługiwał na śmierć, zażądali od Piłata, aby był stracony. 29. Kiedy zaś wykonali wszystko, co o nim napisano, zdjęli go z drzewa i złożyli w grobie. 30. Lecz Bóg wzbudził go z martwych; 31. Przez wiele dni ukazywał się On tym, którzy razem z nim przyszedli z Galilei do Jerozolimy; oni to teraz są jego świadkami wobec ludu. 32. I my zwiastujemy wam dobrą nowinę. Tę obietnicę, którą dał ojcom, 33. Wypełnił teraz Bóg dzieciom ich przez wzbudzenie nam Jezusa, jak to napisano w psalmie drugim: Synem moim jesteś, dzisiaj cię zrodziłem. 34. A że go wzbudził z martwych, aby już nigdy nie uległ skażeniu, powiedział to tak: Dał wam święte rzeczy Dawidowe, rzeczy pewne. 35. Dlatego i na innym miejscu mówi: Nie dopuścisz, by święty twój oglądał skażenie. 36. Dawid bowiem, gdy wykonał służbę, jaką mu wyroki Boże za jego pokolenia wyznaczyły, zasnął, został przyłączony do ojców swoich i oglądał skażenie; 37. Lecz Ten, którego Bóg wzbudził, nie oglądał skażenia”.

1 Piotr. 1:21: *„Którzy przez niego uwierzyliście w Boga, który go wzbudził z umarłych i dał mu chwałę, tak iż wiara wasza i nadzieja są w Bogu”*.

Kol. 2:12: *„Wraz z nim zostaliście pogrzebani w chrzcie, w którym też zostaliście wspólnie wzbudzeni przez wiarę w moc Boga, który go wzbudził z martwych”*.

Gal. 1:1: *„Paweł, apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, lecz przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych”*,

1 Kor. 15:15: „Wówczas też byliśmy fałszywymi świadkami Bożymi, bo świadczyliśmy o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, skoro umarli nie bywają wzbudzeni”.

1 Kor. 6:14 „A Bóg i Pana wskrzesił, i nas wskrzesi przez moc swoją”.

Rzym. 10:9 „Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzyysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz”.

Dz. Ap. 13:37 „Lecz Ten, którego Bóg wzbudził, nie oglądał skażenia”.

Dz. Ap. 13:33 „Wypełnił teraz Bóg dzieciom ich przez wzbudzenie nam Jezusa, jak to napisano w psalmie drugim: Synem moim jesteś, dzisiaj cię zrodziłem”.

Dz. Ap. 13:30 „Lecz Bóg wzbudził go z martwych”;

Dz. Ap. 10:40 „Ale Bóg wzbudził go trzeciego dnia i dozwolił mu się objawić”.

Dz. Ap. 5:30 „Bóg ojców naszych wzbudził Jezusa, którego wy zgładziliście, zawiesiwszy na drzewie”.

Dz. Ap. 4:10 „To niech wam wszystkim i całemu ludowi izraelskiemu wiadome będzie, że stało się to w imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, którego wy ukrzyżowaliście, którego Bóg wzbudził z martwych; dzięki niemu ten oto stoi zdrów przed wami”.

Dz. Ap. 3:26 „Wam to Bóg najpierw, wzbudziwszy Syna swego, posłał go, aby wam błogosławił, odwracając każdego z was od złości waszych”.

Dz. Ap. 3:15 „I zabiliście Sprawcę życia, którego Bóg wzbudził z martwych, czego my świadkami jesteśmy”.

Dz. Ap. 2:32 „Tego to Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy świadkami jesteśmy”;

Dz. Ap. 2:24 „Ale Bóg go wzbudził, rozwiązawszy więzy śmierci, gdyż było rzeczą niemożliwą, aby przez nią był pokonany”.

Przeczytałem teraz 18 lub więcej miejsc Pisma Świętego, które mówią o Bogu jako o Tym, kto wzbudził Jezusa z martwych. Dlatego sam Bóg, który wzbudził z martwych Swego pierworodnego Syna, On właśnie jest Zmartwychwstaniem i Życiem. I był to On, który przebywał w Swoim Synu Jezusie, kiedy przemówił do Łazarza, aby wyszedł z grobu. Przypomnijcie sobie, my również wiemy, że kiedy on płakał, nasz prorok nauczał nas, że to był człowiek Jezus, Syn Boży, który płakał. Lecz kiedy powiedział: „Łazarzu wyjdź z grobu”, on powiedział, że to był więcej niż człowiek, to był Bóg w Swoim Synu. Więc kiedy On powiedział kobiecie „Jam jest zmartwychwstanie i Żywot”, to wiemy, że musiał to być Bóg w Swoim Synu, który to powiedział. To było Jego podwójne występowanie, o którym mówimy. Bóg był w Chrystusie jednając świat z Sobą Samym. I jest to ten sam Bóg, o którym Paweł mówi nam, Który zstąpi w dół z Okrzykiem, i z głośnym głosem archaniola, który wskrzesi zmarłych.

Przejdźmy teraz z powrotem do 1. Tesalonicensów 4, 15. i widzimy, że Paweł mówi: „A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. 16. Gdyż sam Pan (on nie powiedział ‚Panowie’, ani nie powiedział pan, lecz PAN, a jest tylko Jeden PAN, Pan zstąpi w dół; a kim jest ten Pan, który zstąpi w dół? Sam

Bóg.) więc Bóg *zstąpi z nieba z okrzykiem* (przypomnijcie sobie, że to jest Poselstwo), *z głosem archaniola* (przypomnijcie sobie, brat Branham powiedział, że ten sam Głos, który wzbudził Łazarza z grobu, będzie tym Głosem, który wzbudzi również zmarłych w Chrystusie) *i z trąbą Bożą* (i przypomnijcie sobie, że trąba Boża jest zawsze Głosem Bożym), *a umarli w Chrystusie powstaną najpierw.*

Otóż, to wyjście z grobów jest bardzo ważną rzeczą tutaj, ponieważ Paweł powiedział, że umarli zmartwychwstaną najpierw, a potem my dołączymy do nich, zanim zostaniemy porwani do góry, do tej innej dymensji.

Pytania i odpowiedzi 64-0823 1M *Otóż, Biblia mówi... A jeśli nazywacie mnie prorokiem – ja nie mówię, że nim jestem; lecz jeśli wy nazywacie mnie tak, pamiętajcie, ja wam to mówię w imieniu proroka, rozumiecie, w imieniu proroka: Zmartwychwstanie i zachwycenie odbędzie się ogólnie na całym świecie! Nie ważne, gdzie się będziesz znajdował, kiedy ta godzina nadejdzie, będziesz zabrany do góry, by się z Nim spotkać! To wszystko! Nic cię nie zatrzyma, bez względu na to, gdzie się znajdujesz. I ja mam tylko tę nadzieję, że tam będę – jednym z nich! Ja po prostu ufam i mam nadzieję tylko w Bogu, że będę jednym z nich, a każdy z was będzie miał dział w tym tak samo.*

Pytania i odpowiedzi 64-0823 1M *Na całym świecie oni nie będą zgromadzeni na jednym miejscu, aby mieć wszystkie rzeczy wspólnie. Lecz małe grupki z Niej będą rozproszone po całej ziemi. Ja wierzę, jeżeli Pan pozwoli, to ta mała grupa tutaj należy do Niej. Może inna mała grupa w Azji, jedna w Niemczech, jedna gdzieś indziej. Kiedy zobaczyłem wizję Oblubienicy pewnego wieczora, Ona była ze wszystkich narodów. Rozumiecie? Więc Oblubienica nie będzie zgromadzona na jednym miejscu, Ona będzie zgromadzona na całym świecie.*

Wypuszczenie ciśnienia 62-0518 *Czy nie widzicie, że jesteśmy na końcu czasu? Wszystko się skończyło. Następną rzeczą będzie zgromadzenie się tej małej grupy razem, i za miesiąc lub coś w tym sensie Ona odejdzie – kiedy zbierze się razem. Jesteśmy na końcu; nie pozostaje już żadna inna nadzieja, nigdzie. Ludzie, biegnijcie do Chrystusa!*

Siedem Wieków Kościoła 54-0512 *„Oto On przychodzi z obłokami.” Pozwólcie, że zatrzymam się tutaj na chwilę. Obłoki nie oznaczają, że On przyjdzie na jakimś wielkim czole burzy jak mawiała mama, błogosławione jej serce – ona siedzi gdzieś tutaj. Przypominam sobie jej głos, ona siadała przy mnie i mówiła mi, że On przyjdzie na wielkim obłoku, powstanie pewnego dnia i Bóg przyjdzie. Otóż, ten Obłok, w którym On przychodzi, jest – gdybyśmy tylko mieli czas, by to przeanalizować i wziąć prawdziwe podłoże do tego i wyjaśnić całą tę sprawę. Otóż, ten Obłok, w którym On przychodzi, nie jest jakąś chmurą, jak czoło burzy, lecz jest to Obłok Chwały, w którym On przychodzi. Rozumiecie? Otóż, kiedy Jezus został zacieniony przez Boga na Górze Przemienienia, Obłok zacieniał Go i Jego szatę. Rozumiecie? A kiedy Elias zstąpił w dół, obłok zstąpił i zabrał go w górę, nie było to czoło burzy, lecz Obłok Chwały. Jego wielka pełna chwały Obecność nawiedzi tę ziemię. On przychodzi w Obłokach! O, ja to miłuję.*

Obłoki – będzie to fala za falą Jego Chwały, które przejdą ponad ziemią – i nastanie zmartwychwstanie świętych. Ten błogosławiony Duch Święty, który żył w ich sercach, i oni leżą tam wyschnięci – ich zwłoki z przekłutymi żyłami na ich

policzkach i tym podobnych rzeczach i oni są położeni w grobach. Wielka fala tego samego Ducha i słyhać „sshewww” – fala za falą. Kto był ostatni, ten będzie pierwszym. Kto był pierwszym, ten będzie ostatnim. Ja widzę to właśnie w ten sposób – **taka jest kolejność zmartwychwstania**. Ja nie będę znał nikogo w generacji przede mną ani w generacji po mnie. Będę znał tych, którzy żyli w mojej generacji. Każda generacja przyjdzie z powodzeniem, tak jak odeszła do grobu. Ci, którzy byli ostatni, byli pierwszymi. Oczywiście, to będę ja. Rozumiecie? Ja poznam moich bliźnich, następnym razem mojego tatę i jego bliźnich, potem mojego dziadka i jego bliźnich, i ciągle dalej w ten sposób, fala za falą, fala za falą, itd. A umarli święci powstaną z grobów wszędzie. Czy to nie będzie cudowne? Amen. To sprawi, że starzy ludzie będą znowu młodzi, tak. Słuchajcie teraz uważnie: „Bo Ja przyjdę do was w Obłoku, a każde oko zobaczy Go, bez względu na to, jak dawno oni umarli, oni Go zobaczą.

Dzień matki 59-0510M 86 Kiedy ta wielka światłość zaczyna rozchodzić się wszędzie – kiedy zaczniemy się rozglądać, i ten wieki okrąg będzie się stawał coraz większy i większy; to wszystko odzwierciedla po prostu zbliżanie się Jezusa. I po pewnym czasie, jak mówi ta pieśń: „Ja zobaczę w końcu Jezusa. On będzie czekał na mnie, Jezus tak łaskawy i wierny. Na Swoim pięknym tronie, On przywita mnie do Domu. Kiedy zakończy się dzisiejszy czas. Potem, kiedy Go zobaczymy... i **my nie będziemy już takimi, jakimi jesteśmy obecnie**. Będziemy wiedzieć, jak mamy miłować Go więcej. Nie będziemy stać gdzieś bojaźliwie z tyłu, ponieważ będziemy podobni do Niego. **On będzie względem nas bardziej krewnym, niż jest Nim obecnie. Zrozumiemy Go lepiej**, bo teraz jesteśmy tak bardzo oddaleni w tych śmiertelnych ciałach. Potem będziemy mieli ciało, podobne do Jego chwalebego ciała. Będziemy wiedzieć, jak mamy Go uwielbiać.

I kiedy zobaczymy, co Obecność Jego Istoty uczyniła dla nas, przemieniła nas, starzy będą znowu młodymi, wszystko zdeformowane zostanie wyprostowane, o, wtedy zrozumiemy, dlaczego Jego moc uzdrowiła nas. Te pytania, które były w naszych myślach: „Jak On może to uczynić? Co dokona tego?” – one jakoś tajemniczo zanikną. Te węzły, które zostały zawiązane w głębi naszych umysłów: „Czy to będzie tak? Jak mogłoby się to stać?” czy coś podobnego, majestatyczne palce po prostu rozplączą i rozwiążą te węzły, i to wszystko zaniknie w jednej wielkiej koronie miłości.

Jahwe Jireh #1 – 62-0705 A zatem, pamiętajcie, jeżeli odejdziemy przedtem, nim On przyjdzie, będziemy w górze i w Jego Obecności, względnie zostaniemy wzbudzeni, zanim inni zostaną przemienieni. „Trąba Pańska zabrzmi, a umarli w Chrystusie powstaną najpierw. Potem my, którzy żyjemy i pozostaniemy do tego momentu, zostaniemy przemienieni w jednej chwili, w okamgnieniu i zostaniemy zachwyceni w górę razem z nimi, aby spotkać Pana na powietrzu.” Popatrzcie na kolejność zmartwychwstania. Widzicie, Bóg wie, że my pragniemy zobaczyć naszych umiłowanych. I jeśli dojdziemy tam, by spotkać się z Nim najpierw, będziemy się rozglądać, by zobaczyć, czy matka albo tata i reszta rodziny tam jest. Lecz widzicie, jak Duch Święty działa w Swojej mądrości? My najpierw spotkamy jedni drugich, a potem odejdziemy tam i będziemy śpiewać: „Zdumiewająca łaska”, to znaczy wtedy, gdy nastanie czas uwielbiania.

Teraz na zakończenie będziemy czytać z wersetu 17. „Zatem my żywi, którzy pozostaniemy, wspólnie z nimi zachwyceni będziemy w obłokach naprzeciwko Panu

na powietrze, a tak zawsze z Panem będziemy. 18. **Przeto pocieszajcie jedni drugich tymi słowy**”.

Pytania i odpowiedzi 59-1223 Właśnie przed chwilą brat Mercier powiedział, że miał największą korzyść z nabożeństwa, na którym wyjaśniałem to, jak Duch Święty zstąpił na zgromadzonych i rozdzielił się; był to Bóg, który rozdzielił Samego Siebie między Swój lud... Otóż, to jest właśnie to, co On czyni. A potem, kiedy Boży ludzie zaczną zgromadzać się razem, tam jest jedność, tam jest moc. Rozumiecie? I kiedy Boży ludzie zgromadzą się wszyscy razem, wierzę, że wtedy nastąpi zmartwychwstanie. Nastanie czas Zachwycenia, kiedy Duch Święty zacznie zgromadzać razem. Będzie się to dziać w mniejszości, oczywiście, lecz będzie to wielkie zgromadzenie.

Na Twoje Słowo, Panie 51-0928 „Pewnego chwalebego brzasku dnia Jezus przyjdzie i wszelki smutek ustanie, a łzy zostaną obtarte. Te nieśmiertelne dusze, które odpoczywają w raju po drugiej stronie, tacy jak Abraham, Izaak i Jakub, wyjdą z grobów. A my zjawimy się tutaj na ziemi, a potem zostaniemy zachwyceni razem z nimi, aby się spotkać z Panem w powietrzu.”

Niewidzialne połączenie Oblubienicy i Oblubieńca 65-1125 Nastanie dzień zmartwychwstania w którym pierwsi będą ostatnimi a ostatni pierwszymi. Najpierw wyjdą z grobów starotestamentowi prorocy, i dopilnują tej procesji maszerującej w górę na powietrze, a my, którzy żyjemy i pozostaniemy, nie uprzedzimy tych, którzy zasnęli, bo Trąba Boża zabrzmi, a umarli w Chrystusie powstaną najpierw, a my dołączymy do ich szeregów i zostaniemy zachwyceni do niebios! Alleluja! Wszyscy na przestrzeni wieków, z czasów Luthra, Wesle'a, metodystów, prezbiterian aż to tego ostatniego wieku, ci którzy przyjęli Słowo na ich wiek.

Czas jednoczenia się i jego znak 63-0818 Stwierdzamy, że teraz nadchodzi czas, kiedy Trąba zabrzmi, a ci śpiący święci z dawnych czasów, którzy nie mogli dojść do doskonałości bez nas (jest tam wielu z hebrajskich braci), a kiedy oni zejdą się razem, zjednoczą się z tymi żyjącymi. Kościół jednoczy się ze Słowem – wtedy Kościół i Słowo zjednoczą się razem i stają się jedno. Umarli święci i żywi święci zjednoczą się razem, aby byli jedno; i wszyscy zgromadzą się razem, aby się zjednoczyć z Chrystusem hen w górze, na Barankową Ucztę Weselną. I kiedy pomyślimy, że będziemy tam stać (w jednej chwili, w mgnieniu oka, kiedy ten świat nie będzie wiedział, co się dzieje), lecz nagle zobaczycie, jak zjawiają się przed wami wasi umiłowani, którzy byli umarli, a teraz przychodzą, by zjednoczyć się znowu z wami. A my zostaniemy przemienieni w jednej chwili, w okamgnieniu, i zostaniemy zachwyceni razem z nimi, aby się spotkać z naszym Panem w powietrzu. Przygotujmy się! Przygotujmy się na ten okrzyk o północy. On rozlegnie się w tej godzinie, kiedy nie będziecie się tego spodziewać. Rozlegnie się okrzyk, lecz nie wśród tego niewierzącego świata; będzie to tajemnicze.

Módlmy się...